

sygn. akt IXKa 62/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2021r.

Sąd Okręgowy w Toruniu-IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - **Sędzia SO Andrzej Walenta**

Protokolant - **st. sekretarz sądowy Katarzyna Kotarska**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej T. **J. K.**,

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2021r. sprawy **Z. S.** oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 178a§1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **Prokuratora Rejonowego T.** od wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 19 stycznia 2021r., sygn. akt IIK 1062/20

I. **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

II. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża **Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IXKa 62/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 19 stycznia 2021r., sygn. akt IIK 1062/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
--	--

Lp.	Zarzut	
	<p>1. zarzut obrazy przepisów postępowania, który miał istotny wpływ na treść orzeczenia:</p> <p>- to jest art. 5§2 kpk, art. 7 kpk poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz uznanie, że zachodzą nie dające się usunąć wątpliwości, to jest dotyczące rzeczywistego przebiegu wydarzeń i przyjęcie wersji oskarżonego, iż wprawił się w stan nietrzeźwości już po wjechaniu samochodem do rowu mimo, że dowody zgromadzone w toku postępowania prowadzą do wniosku przeciwnego,</p> <p>- to jest art. 4 kpk, art. 167 kpk poprzez nieuzyskanie w toku postępowania sądowego uzupełniającej opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej, na nowe okoliczności podawane przed sądem przez oskarżonego co do przebiegu zdarzenia, godzin spożywania alkoholu, celem ustalenia stanu trzeźwości w godzinach w których oskarżony kierował samochodem,</p> <p>2. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia polegający na uznaniu, że zachodzą nie dające się usunąć wątpliwości, a tym samym uznaniu, że analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, że oskarżony popełnił zarzucane jemu przestępstwo i wydaniu – mimo różnych wersji oskarżonego co do przebiegu zdarzenia – wyroku uniewinniającego podczas gdy analiza zgromadzonego materiału dowodowego ocenianego we wzajemnym ze sobą powiązaniu prowadzi do wniosku przeciwnego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	i wskazuje, że oskarżony popełnił zarzucane jemu aktem oskarżenia przestępstwo z art. 178a§1 kk,	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
szczegółowo punkt 5.1		
Wniosek		
szczegółowo punkt 5.1	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
szczegółowo punkt 5.1		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 19 stycznia 2021r., sygn. akt IIK 1062/20	

Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się niezasadna.

Twierdzenia prokuratora nie przekonały by ocena dowodów dokonana przez sąd I instancji była dowolna a wynikające z niej ustalenia faktyczne stanowiące podstawę zaskarżonego wyroku błędne. Skarżący poza twierdzeniami o naruszeniu art. 5§2 kpk i o dowolnej ocenie materiału dowodowego oraz niezasadnie wytykając sądowi meriti niewłaściwą ocenę wyjaśnień oskarżonego i opinii biegłego z dziedziny medycyny sądowej, nie przedstawił przekonującej argumentacji mogącej świadczyć o popełnionych w tym zakresie przez sąd I instancji błędach, a w szczególności o naruszeniu reguł oceny dowodów.

Przypomnieć należy, że ustalenia faktyczne mogą być skutecznie zakwestionowane, a ich poprawność zdyskwalifikowana, wtedy dopiero, gdyby w procedurze dochodzenia do nich sąd uchybił dyrektywom art. 7 kpk, pominął istotne w sprawie dowody lub oparł się na dowodach na rozprawie nieujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, nadmiernie lapidarne, wewnątrznie sprzeczne bądź sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, wyłączające możliwość merytorycznej kontroli odwoławczej. Tego rodzaju uchybień i o takim stopniu aby rodziły one wątpliwości co do trafności zaskarżonego wyroku prokurator nie wykazał i nie stwierdził ich także z urzędu sąd odwoławczy. Uchybienie zasadzie swobodnej oceny dowodów nie może być argumentowane jedynie własną subiektywną oceną niektórych tylko faktów, okoliczności lub dowodów bez racjonalnego uargumentowania takiego przekonania a do takiej kategorii należą wywody apelacji.

Formułując zastrzeżenia w zakresie poprawności oceny dowodów oraz wskazując na dowolność ustaleń faktycznych prokurator bezpodstawnie wywodził, że niesłuszne jest przyjęcie, iż oskarżony nie popełnił przestępstwa zarzucanego mu w akcie oskarżenia. Kontrola poprawności rozstrzygnięcia sądu I instancji nie potwierdziła, aby sąd ten dopuścił się obrazy przepisów proceduralnych w zakresie postępowania dowodowego, w tym by ujawniły się jego braki, bądź by doszło do popełnienia zarzucanych w apelacji błędów w ustaleniach faktycznych. Analiza treści uzasadnienia

zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, iż Sąd Rejonowy zaprezentował pełną ocenę wszystkich zebranych w sprawie dowodów. Odniósł się zarówno do wyjaśnień oskarżonego jak i zeznań świadków. Wbrew sugestiom skarżącego właściwej ocenie poddał wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków, opinię biegłego, wskazując przyczyny przyznania im (bądź nie) waloru wiarygodności w całości bądź też w części. Sąd I instancji szczegółowo wskazał powody przemawiające za uznaniem braku winy oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu. Argumentacja apelacji nie przekonuje także o tym, że sąd naruszając art. 5§2 kpk błędnie uznał, że zgromadzone dowody nie stanowią wystarczającej podstawy do przyjęcia, że oskarżony prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości. Sąd Rejonowy w pisemnych motywach wskazuje zastosowanie reguły art. 5§2 kpk (taki też m. in. zarzut formułuje autor apelacji), ale w istocie sąd I instancji dokonał oceny całości zgromadzonego materiału dowodowego zgodnie z regułami art. 7 kpk i w konsekwencji oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego w których wskazuje, że alkohol wypił dopiero po powrocie ze sklepu, około godziny 8.30, a fakt ten wprost koresponduje z opinią biegłego z dziedziny medycyny sądowej. Należy zwrócić uwagę na to, że biegły sądowy w swojej opinii podaje dwa warianty kiedy oskarżony mógł spożywać alkohol. Mianowicie po pierwsze, jeżeli Z. S. spożywał alkohol (1500 ml 5% piwa) około godziny 8.30 to około godziny 12.00 (czas pierwszego badania) wartość stężenia wynosiła 0,69 promila, to jest około 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu – badanie przeprowadzone około godziny 11.53 wskazało 0,28 mg/l, a o godzinie 12.14, 0,25 mg/l, a więc są to wartości porównywalne do wskazań biegłego. Natomiast po drugie, jeżeli Z. S. te same trzy butelki piwa wypił około czy po godzinie 11.00 to około godziny 12.00 (czas pierwszego badania) należałoby się spodziewać stężenia alkoholu o wartości rzędu 1,06 promila, to jest około 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc jest to wartość znacznie odbiegająca od wyniku badania wskazanego wyżej. Co istotne biegły we wnioskach podaje, że Z. S. mógł spożyć alkohol w okolicznościach podawanych w trakcie badania, a jak wynika z protokołu badania stanu trzeźwości oskarżony podał, że wypił 3 piwa o godzinie 8.30 i jak dodał było to po powrocie ze sklepu do domu i po tym jak przed bramą wjechał do rowu. Biegły ponadto akcentuje, że oskarżony nie mógł wypić takiej ilości alkoholu około godziny 11.00, bowiem w trakcie badania około godziny 12.00 wynik powinien wskazywać znacznie wyższą wartość bo około

0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Te okoliczności pozwalały sądowi stwierdzić, że wersja Z. S. gdy wyjaśnia, że piwo wypił po powrocie ze sklepu około godziny 8.30 polega na prawdzie, bowiem wspiera ją opinia biegłego medycyny sądowej.

Należy zdecydowanie podkreślić, że w tej sytuacji łączna wymowa przeprowadzonych w sprawie dowodów może faktycznie rodzić również niedające się usunąć wątpliwości co do tego czy Z. S. prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości, a to powoduje, że zgodnie z regułą wspomnianego art. 5§2 kpk takie wątpliwości należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego, a zatem podjęta w apelacji próba zakwestionowania tychże ustaleń i wniosków Sądu Rejonowego, polegająca na kwestionowaniu poczynionych w sprawie ustaleń stanu faktycznego, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Nadmienić w tym miejscu wypada, iż Sąd Rejonowy spośród podawanych przez strony postępowania wersji ostatecznie słusznie przyjął za prawdziwą tę, którą prezentował Z. S. w postępowaniu jurysdykcyjnym, albowiem jego twierdzenia znalazły wsparcie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, a zwłaszcza w opinii biegłego medycyny sądowej. Skarżący nie tyle kwestionował przeprowadzoną przez Sąd Rejonowy ocenę tej opinii, co bardziej wskazywał na jej niepełność w świetle nowych okoliczności podawanych przed Sądem Rejonowym przez oskarżonego co do przebiegu zdarzenia i godzin spożywania alkoholu. Takie stanowisko nie znalazło jednak aprobaty Sądu Okręgowego, który (po powyższych rozważaniach) w całości podzielił ocenę omawianych depozycji zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia. Bezpodstawne były twierdzenia, zastrzeżenia oskarżyciela publicznego odnoszące się do niepełności opinii biegłego. Na pełną akceptację zasługiwało obdarzenie tejże opinii przez Sąd Rejonowy przymiotem wiarygodności bez potrzeby jej uzupełniania czy powoływania kolejnego biegłego. Opinia ta była bowiem rzeczowa, spójna, logiczna, nie zawierająca wewnętrznych sprzeczności. W ocenie Sądu Okręgowego opinia biegłego medycyny sądowej była w całej mierze przekonująca. Autor apelacji nie wskazał okoliczności deprecjonujących jego relacje, a też sąd II instancji takowych nie znalazł.

Autor apelacji niesłusznie zatem wywodził, iż zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona przestępstwa unormowanego w art. 178a§1 kk –

prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Z tezą oskarżyciela nie można się jednak zgodzić.

Podstawą ustaleń faktycznych, jak wyżej wskazano, była zwłaszcza opinia biegłego medycyny sądowej oraz wyjaśnienia oskarżonego. Zauważyć wypada i to, że w sprawie miały miejsce dwa terminy rozprawy głównej, a w tym czasie opinia biegłego była znana sądowi i stronom, w tym prokuratorowi. Po przeprowadzeniu rozprawy głównej strony nie widziały potrzeby wydania opinii uzupełniającej czy powoływania kolejnego biegłego, a Sąd Rejonowy słusznie również nie dostrzegł takiej potrzeby, bowiem opinia biegłego sądowego jest, jak wyżej wskazano, jasna, pełna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, a tylko takie ustalenie uprawniałoby Sąd Rejonowy do podjęcia decyzji o uzupełnieniu opinii czy o powołaniu kolejnego biegłego. Takiej potrzeby wobec powyższych rozważań nie dostrzega również sąd odwoławczy, aprobując ocenę sprawy dokonaną przez sąd I instancji. Ponadto nie trafia do przekonania argumentacja skarżącego jakoby z zeznań P. G. czy funkcjonariuszy policji można by wyprowadzić wnioski o tym, że Z. S. prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości. Z zeznań tych osób wynika jedynie to, że żaden ze świadków nie widział aby oskarżony prowadził samochód, bądź choćby z niego wysiadał. Widzieli go natomiast około godziny 11.00 przy samochodzie i bezsporne jest, że w tym czasie był on pod wpływem alkoholu i co należy zauważyć na nogach miał domowe „kapcie”. Ten akurat element, jak słusznie zauważa Sąd Rejonowy, działa na korzyść oskarżonego kiedy ten utrzymuje, że wrócił ze sklepu około godziny 8.30, wjechał do rowu, pozostawił samochód, udał się do domu i tam wypił 3 butelki piwa, a następnie około godziny 11.00 wrócił do samochodu będąc wówczas w domowych pantoflach i w takich okolicznościach widziany był przez świadków. W świetle wyżej przeanalizowanej opinii biegłego medycyny sądowej i wszystkich wyjaśnień oskarżonego, taki przebieg zdarzeń jak ustalił to w efekcie Sąd Rejonowy jest możliwy i logiczny. Twierdzenia zatem skarżącego i co do tego, że oskarżony prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości dlatego, że po przyjeździe do domu, po tym jak wjechał obok bramy swojej posesji do rowu przez około 2 godziny nie wzywał pomocy czy policji, nie mogą zmienić ustaleń Sądu Rejonowego, podobnie jak czysto teoretyczne rozważania apelującego sprowadzające się do twierdzenia, że oskarżony mógł

<p>spożywać alkohol w trakcie jazdy ze sklepu, a ponadto mógł prowadzić samochód w „łaczkach”.</p> <p>Te powyższe racje wespół z aprobatą dla rozważań zawartych w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia zadecydowały o uznaniu wywiezionej w sprawie apelacji za bezzasadną.</p> <p>Sąd odwoławczy zaskarżony wyrok – jako słuszny - utrzymał w mocy gdyż nie stwierdził uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylecia lub zmiany wyroku z urzędu.</p>	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z le o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 636§1 kpk Sąd Okręgowy kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	- prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia	brak albo	- rozstrzygnięcie o braku winy Z. S. – wyrok Sądu

ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rejonowego w T. z dnia 19 stycznia 2021r., sygn. akt IIK 1062/20,		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów		

	postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana